

„Па си обраѣхъ деветъ манастира.“ —
„За манастиръ господъ ке те просте,
И отъ други-те гѣби грехо'и
Гѣби грехо'и съ прощавашъ;
А за три-те свѣти Јовани-те
А за три-те богъ не те прощаватъ.
Ке те праща праву да ми кажишъ,
Друго уще що си погрешило?“
Проговоре Станковике Дуко
На онего стара игумена:
„Ме насили еденъ силенъ гя'олъ
На си станаѣхъ во свѣта неделя,
Па си зедоѣхъ коньи и соколи,
По соколи хѣрти и зѣгѣри,
Ке си одеѣхъ по гора по лова;
И стрети ме моя стара майка,
Въ рѣце носе две бѣли проскуре,
Си служеше свѣтего Георгия,
'И посеше въ цѣрква за на'ора.
Ме насили еденъ силенъ гяволъ,
И си слегвамъ отъ коня на земя,
И си отмаѣхъ две бѣли проскури
Отъ моя-та мила стара майка,
'И раскаршиѣхъ на хѣрти, зѣгѣри.
Хѣрти ядатъ, зѣгѣри не ядатъ.
Тога мене майка ме прокѣлна:
„Сине мои Станковике Дуко!
Боленъ да лежишъ за деветъ години'
Да искинишъ до деветъ постели,
По постели до деветъ перници.“
Па ъхъ фатиѣхъ моя стара майка,
Па ъхъ кренаѣхъ по више отъ мене,
И ъхъ удриѣхъ отъ тѣ цѣрна земя.
То'а сумъ си богу погрешило.“
Проговори Сава игумена
На оніе триста калугери:
„Да земите еденъ, лесенъ каменъ,
Лесенъ каменъ що да ми тежитъ
Да ми тежитъ дур' до триста ока,
Да вѣрзите Станковикъ на гѣрло,